

Claude Mauriac pomyslně přerozdělil hrací karty fikce a dikce. Přetvořilⁱ hranice mezi současným polemⁱⁱ působnosti rétoriky a poetiky. Aby vyhověl nárokům literárního protiproudu, přichází s neurčitým motivem, od něhož se dále vyvíjí nevidaný styl - spisovatelská tvorbaⁱⁱⁱ, a nepravděpodobný motiv – vnitřní, neviditelný dialog. Stejný podnět jako v *Nehybném čase* je zřejmý i v jeho žurnalistické tvorbě.

Z jiného hlediska^{iv} s sebou sté výročí nese také nutnost pamatovat na literární dědictví a šířit jej dál. Však v této mimořádné situaci představuje příbuzenství mezi Françoisem a Claudem složitý vztah tvořený z nesouvislosti a souvislosti^v, která^{vi} zasluhuje, abychom si ji považovali^{vii}. A pokud se Claude Mauriac někdy dostal do proudu svých současníků, představitelů nového románu, kteří jeho tvorbu mohli odmítout kvůli vlastním^{viii} nárokům, jeho duchovní ambice, jíž jeho tvorba dýchá, jistě nechala proniknout^{ix} přítomnost jedinečné a viditelné stopy, stopy^x budoucí(ch) generace(i).

Chceme tedy vsadit Claudia Mauriaca do naší doby a zároveň vyzdvihnout příkladnost jeho produkce^{xi}, at' už je jakéhokoliv žánru, a zasvětit mu tuto konferenci, která chce také naslouchat vnitřnímu dialogu mezi Claudem Mauriacem a několika současnými^{xii} romanopisci.

ⁱ Lépe – znova narýsoval, překreslil...

ⁱⁱ Lépe: tehdejšími oblastmi působnosti

ⁱⁱⁱ To by nebylo nic neobvyklého, zde „kronikářská/ deníková montáž“

^{iv} To ne, jen obyčejné „ostatně/ mimochodem...“

^v Srozumitelnější by bylo z návazností i nenávazností

^{vi} Který – ten vztah

^{vii} To není hodnotící, jen „vzali v úvahu/ všimli si jej...“

^{viii} Ne, oni ne – pokud lze jeho dílo chápat v kontextu jejich požadavků a odmítnutí (toho, co požadovali a co odmítali)

^{ix} Poznamenala přítomnost stopOU

^x Viditelnou PRO ...

^{xi} Praxe, tedy tvůrčího způsobu

^{xii} Ano, tady už je to současný, dnešní, srov. Pozn. II

Význam. posuny iii, vi, viii, ix, x, jako celek ještě vyhovující, E